

ЩЕ ДВА РОКИ ЖЕРТВ ДЛЯ ПОВНОЇ БЕЗПЕКИ

Вашингтон, 1 квітня. — Директор оборонної мобілізації, Чарлс Е. Вилсон, складаючи чвертьрічний звіт президентові Труманові й населенню Америки з оборонних зусиль, признав, що країна знаходиться тепер у значно сильнішому положенні ніж була в початках Корейської війни.

МОРФІ ОСТЕРІГАЄ ПОЛІЦІЮ ПЕРЕД ОРГАНІЗАЦІЮ В ЮНІ

Нью Йорк. — Комісар поліції, Тамес Ф. Морфі, остеріг поліціантів, що в місті Нью Йорку нема місця для юні поліціантів і що вони не осягнуть нічого тямним рухом, напакти, можуть ще втратити свої „джаби“. Промову з таким змістом вголосив комісар на сніданні після св. Причастя 1,7000 поліціантів, zorganizованих в товаристві св. Юрія. Це перший раз висловив директор поліції своє становище супроти змагання голови юні Транспортних робітників, Майкела Квіла, який хоче дістати команду над усіма міськими робітниками й службовиками в місті.

КОМАНДА ФЛЬОТИ ПЕРЕБИРАЄ ФАБРИКУ ЛУСТРОН

Вашингтон. — Предсідник Фінансової Корпорації Відбудови, В. Елмер Гарбер, заявив, що він підписав документи для віддання фабрики Лустрон, у Колумбус, Огайо, під управу фльоти. Це славна фабрика для виробу складових частин на побудову домів, на якій корпорація втратила \$43,000,000. Адміністрація оборонної продукції зарядила ще в січні, щоб перевести фабрику команді фльоти для виробу літаків. Президент згодився на це.

НАЗИВАЄ АЧЕСОНА „НАНТАЛАНОВИТИМ СЕКРЕТАРЕМ“

Мемфіс, у стейті Теннесі. — Марк-Ф. Етелбрідж, видаєць щоденника „Лувіл Корієр Джорнал, висловив думку, що секретар стейту Дін Ачесон це „найталановитіший секретар стейту нашого часу“ і що закордонна політика Америки у відношенні до Росії була найуспішнішою. У промові на конференції суспільних діячів Етелбрідж признав, що в закордонній політиці Америки були помилки, однак назагал вона була світла.

РУТЕР ВІДВІГАЄ НАНОВО ОБ'ЄДНАННЯ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівленд, у стейті Огайо. — Голова Юнайтед Отomobil Боркера, Волтер Рутер, відвигнув ще раз справу об'єднання всього робітничого руху Америки незалежно від Демократичної партії. Його пропозицію одобрива негайно конвенція цієї юні, на яку зібралися делегати в неділю. Вони ухвалили резолюцію з вказівками для провідників юні. У них сказано, що б зберігати і заохочувати практично змагання до об'єднання Американської Федерації Праці, Конгресу Індустріальних Організацій, залізничних братств і незалежних юні для досягнення органічної єдності в спільній боротьбі на економічних і політичних фронтах. На запит, поставлений до Рутера, він відповів, що комуністичні юні виключені від такого об'єднання зате треба б радо поєднати юні шахтарів, на чолі якої стоїть Джан Л. Луїс.

ПОВІНЬ У ПІВНІЧНІЙ ЧАСТИНІ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ

Цілі громади в північній частині стейту Нью Джерзі, положені в сусідстві Нью Йорку, залягати частинно водою внаслідок впливу ріки Пасейк і Садл. Повіти Берген, Пасейк і Мерієс вказують застій в нормальнім житті, бо треба було мешканцям покинути доми і втікати у вище положені ділянки. Це сталося внаслідок дводенної зливи в п'ятницю й суботу. Тисячі осіб не можуть ще й досі підійти до своїх домів для правки шкоди, а на привернення мешкань до нормального стану треба буде тижнів часу. Найгірша біда запанувала в околиці Петерсону, де нахалиться багато фабрик оборонної продукції, як зрештою і в цілій північно-західній околиці Нью Йорку. Крім матеріяльних шкоди внаслідок руїни приходиться ще хвилює безробіття в деяких ділянках праці. Замкнені теж школи і дітя не зможуть почати наново науки після Великодніх вакацій.

В АМЕРИЦІ

Нісненської Тамесові Манові, який прибув до міста Нью Йорку, закликаючи комуністичні фронти. Він був одним з організаторів прокомуністичного „Мирового Конгресу“. Він заперечив, наче б це він робив свідомо. — Тепер він живе в Каліфорнії. — Мала бомба, зроблена з сталевих руйн, вибухла на залізничній станції Гренд Сентрал у Нью Йорку. Школа незатита, переліку не було, але виринуло питання, хто її підкинув? — Комуністів можна буде відправляти з праві без подання іншої причини. Так вирішила Красна Рада Робітничих Відосів. — Перша капальна голова в Злучених Державах буде в повнім русі за місяць. Вона знаходиться в повіті Куза, у стейті Алабама. П'ячна продукція досягне 250 тон.

Американська армія в Німеччині готова на кожну можливість

Німеччина, 2 квітня. — „Що й не сталося б в Німеччині цього року, певним є, що Сьома Армія Злучених Держав, в межах своєї кількісної величини, буде готова зустріти кожну можливість“, — твердить відомий публіцист Дрю Пірсон в своїй кореспонденції до Н. Й. Таймсу, познайомившись основно зі станом, влаштуванням і вишколом американських окупаційних збройних сил в Німеччині.

ЩЕ ДАЛЕНО ДО РЕВОЛЮЦІЇ В РОСІЇ — БЕДЕЛ СМІТ

Вашингтон, 1 квітня. — На пресовій конференції колишній амбасадор до Росії, а теперішній голова урядової Центральної Розвідки Агенції, ген. Болтер Бедел Смит, заявив, що советська комуністична система має в собі зародки власної руйни, однак це не дає підстави до думання, що Комунізм може бути скинений революцією з нутра за нашого життя. „Римська імперія тривала ще 600 років після розкладу. Не вичікуйте з заперким відходом, аж прийде в Росії революція проти комуністичного панування. Поліційна контрола там дуже сильна“, — ствердив Смит. — При цій нагоді він звернув увагу на помилкове враження, яке може викликати його передне слово, написане до книжки „Подорож нашого часу“. Цю книжку видав Філіс Пенн Коллер в англійським перекладі твору французького автора Маркіза де Кустін з 1839 р. Смит каже, що в своїм переднім слові він згадує, що прийде до революції в Росії. Тому, що там не сказано виразно, коли це може статися, дехто може набратися враження, що революція вже підготовлена. У книжці Маркіза де Крестін предствлена Росія за часів царя Миколи I з політичним устроєм, який панув в Росії за часів Сталіна. Автор, Маркіз де Кустін, твердить, що режим царів підтримує російські нація і тому вона співвідповідальна за долю Росії. Цей лад називав автор орієнтальним деспотизмом“. Смит твердить, що такий лад, як був в Росії за Миколи I, в 1839 р. панув ще й тепер, тобто в 1951 р. оскільки більше ніж після сотні років, бо це цілковита поліційна держава.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР В АМЕРИЦІ

Нью Йорк. — Прем'єр Бельгії, Пюссип Фоліан, приїхав до Нью Йорку в приватнім характері, однак він зустріне президента Трумана на конференції у Вашингтоні. У неділю він, і його жінка, були прийняті на Службі Божій в катедрі св. Петра.

УКРАЇНЦІ В ЦЕНТРАЛЬНО-ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ФЕДЕРАЛЬНОМУ УРЯДІ

Лондон, 30 березня. — Агенція Юнайтед Пресс подає таку вістку: „Ворис Грегоріч, лідер проти-советських партизанів, заявив сьогодні, що повстанські рухи в деяких сателітських країнах скріпилися так сильно, що місцеві комуністичні урядники не сміють виконувати урядових директив для сільськогосподарства та індустрії“. П. Грегоріч оцінює, що поверх 1,000 комуністичних чиновників було вбитих в Польщі, Україні, Болгарії та в Румунії впродовж минулого року... П. Грегоріч дістався до Лондону через одну з про-західних амбасад. Він приїхав сюди з рамени „центрально-європейського фєдерального уряду“, емігрантської групи, зложеної з представників з усіх Балканських сателітів, України, Латвії, Естонії і Литви. „Ми маємо великі повстанські відділи, що діють в Польщі, Україні, в Румунії та Болгарії. Сьогодні ми вже до той міри сильні, що можемо координувати наші сили та вдаряти там, де нас найбільше потрібно“, — говорить він. П. Грегоріч твердить, що його повстанська група ді переважно в Болгарії. Він заявляє, що вона висадилася шонайменше 10 потягів з нафтою, що були в дорозі з нафтових піль з Румунії. Анти-советські сили в Україні і Польщі є багато сильніші від наших, але ми збільшувемо з кожним днем — твердить він — подає на закінчення „свої вістки Ю. П.

ШЕВЧЕНКІВСЬНІ СВЯТКУВАННЯ В НЬО ЙОРКУ І ДЖЕРЗІ СИТІ

Вчорашньої неділі відбулися традиційні Шевченківські Святка в українських громадах в Нью Йорку і в Джерзі Сіті, стараням Об'єднаних Комітетів Українських Національних Організацій. В Нью Йорку в програмі Святка були дві промови: Д-р М. Чубатого по-українськи, та професора Колумбійського Університету, Кларенса Маннінга по-англійськи, виступ оперової співачки С. Мозговой-Виниченко, при акомпаніюванні Леся Вахнянина, фортепіанове сольо Вадима Вишневського, дві декламації та сценічна картина Н. Стефанівна „Шевченківська група“ у виконанні учнів курсів українознавства і найбільш atrakційна частина програми — виступ репрезентативного українського чоловічого хору „Думка“, що під диригентурою м-р. Льоня Крушельницького відспівав американський гімн і „Заповіт“ Шевченка на початку та три пісні до слів Шевченка на закінчення програми. На увагу заслужував теж виступ проф. Меннінга, що назвав Т. Шевченка і його ідеї найбільшими цінностями вільного демократичного світу. Свято відбулося в по-містечки прибраній залі Фешин-Дизайн Інституту. Велика зала була майже заповнена.

РОСІЙСЬНІ ДЕМОКРАТИ ПРИЗНАЮТЬ ЗА УКРАЇНОЮ ПРАВО НА САМОВИЗНАЧЕННЯ

Нью Йорк, 2 квітня. — Російські демократи признають за Україною право на самовизначення і в кожних обставинах будуть це право реスペктувати — твердив вчора відомий російський соціал-демократичний лідер Рафаїл А. Абрамович, забираючи голос в дискусії над доповіддю професора Гарвадського університету, Михайла М. Карповича, про відношення між Росією і Україною, вголошеною ним на зібранні Української Вільної Академії Наук, з участю поверх 50 визначних українських вчених та деяких гостей. Нарадники проводив проф. М. Ветухів. Доповідач, промовляючи по-російськи, зупинився на трьох головних періодах історії: Київській Русі, Переяславського договору та на українських культурних впливах в Росії в XVII. ст. Доповідач сам не робив конкретних висновків, але вони виходили досить виразно з виділених ним аргументів. Відносно Київської Русі, проф. Карпович залишив отвертим питання чия вона, українська чи російська, а стверджуючи значні прояви та ді українських вчених і української культури в російській імперії в XVII. ст., доповідач відносно Переяславського договору підкреслює, що ці „історичні праліси“ не можуть мати рішального впливу та правити за аргументи в теперішній політичній стабілізації відносин чи політичного оформлення територій і народів. На тлі цієї доповіді розвинулася незвичайно интересна і в найвищому речеві дискусія, в якій з українського боку забирали голос, крім проф. Ветухова, д-р Чикаленко, д-р Т. Олесюк, шр. Кедровський і Чуд-

ВТРЕТЄ ПЕРЕСТУПЛЕНО ПАРАЛЕЛЮ В КОРЕЇ

Токіо, 2 квітня. — Аліантські сили в Корей вчора вже втретє впродовж останніх двох днів переступали 38-му паралелю з півдня на північ. Сильні американські патрулі переходили цей колишній політичний кордон між Сходом і Заходом в Корей, розгромлювали зустрічні ворожі відділи і опісля знову верталися на свої позиції перед паралелю. Кордон переступлено на західному секторі фронту, на північ від Уїджонбу. Рівночасно повідомляється, що південно-корейські війська, які переступили паралелю на крайньому східному секторі фронту та зайняли околу 12 миль терену, перекинули на цей терен нову дивізію військ і очевидно приготувалися до дальшого походу. На південь від паралелі, згідно з повідомленням головної квартири ген. Мек Артура, перебувають ще тільки малі „острови“ ворожих частин на поодиноких секторах, головню на центральному, де ворог стягав нові величезні сили, що можуть бути використані однаково добре як до оборони, так і до наступу. Під час вчорашнього дня приходило тільки до доривочної перестрілки між патрулями, як аліанти повільно продовжували свій похід до паралелі цілим фронтом. Вчора нічна авіаційна розвідка аліантів ствердила безспередню за ворожими лініями — найбільшій досі рух, спостережачи околу 2,300 вантажних автомашин, що посувалися в напрямку фронту. Рух ворожого постачання і транспорту на фронт стверджено теж в цілому від місяця в дальшому зашлі. Від атак аліантської авіації були розбиті шонайменше 350 вантажних авт. Перехід аліантами кордону та опісля поворот назад, вносять ся аліантським командуванням як „намагання вдержати контакт з ворогом“ та перешкодити в його концентрації до протинаступу. Аліанти мають провірені і потвержені інформації, що ворог намагається знову розбудувати свою військову силу на північ від паралелі, очевидно з метою нового наступу.

НА ФРОНТІ ЗАБОРОНЕНО ПОЛІТКА ЩОДО ПАРАЛЕЛІ

Корей, 2 квітня. — Аліантські старшини і воїни на фронті в Корей мають наказ, що забороняє їм складати будь-які публічні політичні заявк відносно 38-мої паралелі, у зв'язку з підходом до неї аліантських військ та проб її переступлення. Наказ видано ще в дні 21-ого березня і він до сьогодні залишається в силі. Проте, кореспонденти мають вільну руку щодо повідомлень про перехід паралелі в поодиноких секторах фронту, хоча ці повідомлення військова цензура дещо задержує. Вміжчасі, британський секретар оборони Емануїл Шінвел заявив, що по його думці проблема нового переходу паралелі з метою, щоб продовжувати похід на Північну Корей, належить до „високої політики“ і її не повинні вирішувати воїни, отже командування аліантських військ, тільки політичні чинники заінтересованих країн.

УКРАЇНЕЦЬ ПОИГ НА ВІЙНІ В КОРЕЇ

Вашингтон, 2 квітня. — Департамент оборони проголосив вчора нову листу американських вїстрат в Корей за минулий тиждень, на якій є 88 вїстрат, 287 поранених і 145 пропавших. Між вїстратами є теж ім'я Богдана Юркова, племінника громадянина Гречиних з Гемпстел, Лонг Айленд, які допомогли йому приїхати до цієї країни з європейської скитальщини. — Богдан Юрков, вїжджаючи на фронт минулого року, написав був до „Свободи“ короткий репортаж про „Волицьку добраніч“. Опісля було повідомлення, що він „пропав без вістки“. Тепер повідомлено про його смерть в боротьбі проти найбільшого ворога його старої нової батьківщини.

НЕРУ ПРОТИ КОМУНІЗМУ, АЛЕ ЗА ПЕРЕМІР'Я В КОРЕЇ

Нью Делгі, Індія, 2 квітня. — Індійський прем'єр Джавагар-лал Неру, що вже вславився як речник і оборонець комуністичного режиму Мао Тсунгунга, висловився минулої суботи гостро проти комунізму і рівночасно в користь „компримісового перемир'я“ в Корей. В інтерв'ю з кореспондентом Н. Й. Таймсу Неру твердив, що з відрадою ставиться до комуністичної експансії та повного заборонування людських прав комуністичними урядами багатьох країн. Він, вправді, не має нічого проти того, щоби в поодиноких країнах переводити соціальні реформи відпо-

ЮГОСЛАВІЯ РОЗБУДОВУЄ СВОЮ ОБОРОНУ

Београд, 2 квітня. — Югославський уряд віддає тепер найбільше першество відбудові старих та будови нових фабрик зброї і амуніції, у зв'язку зі серйозним політичним і військовим виступом перед конгресом хорватського Народного Фронту хорватський прем'єр, заявляючи, що тепер вже нема часу на „поступову розбудову“ югославської армії і вона мусить бути відповідно скріплена та забезпечена негайно, бо армія советських сателітів стоять готові до атак на кордонах Югославії. Прем'єр заповів цілий ряд будов нових воєнних фабрик в країні, головню в районах найбільш захищених природно від можливого ворожого нападу. Теж югославська прена пригадує необхідність найвищої національної готовості, маючи точні інформації про підготовку агресивної війни проти Югославії в країнах советських сателітів, зокрема в Болгарії, Румунії і Мадярщині.

В СВІТІ

30,000,000 доларів позички та відповідної допомоги в зброї прохати від Злучених Держав національно-китайський уряд на Формозі — повідомлено з авторитетних джерел. — Уряд Ізраїля відмовляється від окремого оборонного договору зі залізничними в тейоріях ще відносно явних часех, але зазначає, що стане по західному боці на випадок війни. — Якійсь російським „літпільником“ лідер мал запропонував аліантам в Німеччині, щоб вони включили „літпільницькі російські війська“ як незалежні військові частини в збройні сили Атлантичського оФакту під командуванням ген. Абрамєра. — \$6,000 вїстратки з гітлерівської Німеччини допові впродовж 12 років один швед, кому тепер 15 країн висловили свою вдячність.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):			
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів. За оголошення редакція не відповідає. Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРОБЛЕМА НЕВТРАЛЬНОСТІ

Конгрес Культурної Свободи, що радив минулого тижня в місті Бомбей (Індія), заслуговує на більшу увагу вже тому, що там з'їхалися визначні інтелектуали з різних країн у дуже важливій справі: рятунку свободи в світі. З'їхалися вони в країні, провід якої намагається усіма силами бути неутральною у боротьбі демократії з тоталітаризмом, який тепер, під проводом кремлівської диктатури, наступав на свободу у всіх країнах світу. Як дуже індійський прем'єр Неру пильнує неутральної Індії, пізнавши вже хочби по тім, що він не погодився навіть на відбуття Конгресу Культурної Свободи в столиці країни, в місті Нью Делі, щоб не наразити собі тим Сталіна. Тому Конгрес перенесено до Бомбею. Треба припускати, що аранжери Конгресу, розуміючи добре велике значення відношення Індії до комунізму в часі, коли Китай опинився в руках комуністів, з розумом склали ці наради якраз в Індії, щоб таким чином викликати там серед усього населення ширшу дискусію на тему комуністичної агресії й потреби та засобів протидіяння їй. Але заки ця проблема мала б діяти під розгляд широких мас, треба було обговорити її з ідейними інтелектуалами, що з'їхалися на Конгрес, а між якими — мимоходою кажучи — знаходяться теж і міністри, які с в кабінеті "неутральної" Неру.

Дивним дивом якраз інтелектуали, і то не тільки в Індії, але навіть у такій країні як Англія, с ще й до цього часу найбільшою перешкодою в організуванні проти-комуністичних акцій. Ці інтелектуали, як с тверджувати в "Нью Лікер" Дейвід С. Вільямс, ставились до всіх таких акцій як до "американської гістерії". Це можна було пізнати навіть в часі першого Конгресу Культурної Свободи, який відбувся в Берліні. Бритійцям забрало п'ять років, заки вони почали розуміти, що їм, "лидарський російський союзник" готов стати в найближчій війні — найбільшим ворогом Британії. Ще сьогодні, пише Вільямс, важко переконати британських інтелектуалів, що каторжна праця та концентраційні табори — це справжня дійсність у Совстах. Коли ж така дійсність с ще нині в Англії, то що тоді говорити про Індію. Саме тому Індійський Конгрес Культурної Свободи с важливою подією. Це підкреслено вже в передконгресовій маніфесті, с тверджуючи, що комунізм довів у світі до "длгоכותного морального нігілізму" та до "темного віку, в якому культурна свобода готова стати сресю, а індивідуальна свобода зрадою".

З повідомлень преси про хід нарад на Конгресі в Бомбею можна б вносити, що між інтелектуалами перемагає думка, що в конфлікті між демократією і тоталітаризмом не можна "сидіти на плоти". Під ідеологічним оглядом тут не може бути неутральної. Залишилось тільки питання неутральної в випадку війни. З "двох лих" — як пишуть американські кореспонденти — Індія таки вибрала б "менше зло", себто спілку з західними демократіями. До цього треба ще додати, що ця спілка вже нині виглядала б багато краще, коли б Західні демократії позбулись "расизму та колоніального визиску".

При кінці хочеться згадати, що між американськими учасниками Індійського Конгресу Культурної Свободи с такі визначні інтелектуали і вороги комуністичної язви, як професор Джеймс Вирнгам, добре відомий американським українцям з його сміливої оборони повнемого Москвою українського народу, а теж старий соціалістичний провідник, Нормен Томас, який виступав уже не раз проти Кремля теж і за його гноблення України.

Голос справжньої Франції

Перед кількома днями загостив до Злучених Держав з офіційними відвіданими президент Французької Республіки, Вінсент Оріол. В другому дні своєї гостини, — минулого четверга, президент Оріол виступив в Красовому Пресовому Клубі, що завжди був платформою найдостойніших чужих гостей, та промовив до американського народу в імені "справжньої Франції", — той Франції, що так недавно пережила найбільшу трагедію своєї історії — повну поразку у війні, ворожу окупацію, жорстоку підпольну боротьбу за визволення і, вкінці, визволення руйн того, що колись було — Францією — з усім її історичним блеском. Тільки великодушна американська допомога, виявлена Пляном Маршала та іншими подібними акціями, — врятувала повсюду Францію від "загибелі на волі". В імені тої Франції промовляв президент Оріол і просив зрозуміння для неї. "Це с справжня Франція", — говорив президент — "і я не говорю про неї, щоб викликати до неї співчуття або вибачитись. Ні, я говорю з гордістю, бо не зважаючи на всі удари, яких вона зазнала, вона знову стоїть на своїх ногах".

Президент Оріол справді мас

Іван Кедрин.

ЧОМУ С. В. ПЕТЛЮРА

Колінопреклонство перед живучими й мертвими своїми державними діячами — це прикметна риса тоталітарних режимів і тоталітарного думання, осоружна демократичному підходу до питань громадсько-політичної праці і відповідальності за неї. Коли с монархи були "помазанниками Божими" й вимагали від народу культу, як для "помазанників". Всі диктатори вважали, що вищі божеські сили призначили їх до вищих місій і тому вимагають, щоб ще більше їх почитали. Державні діячі — це демократичних режимів — це народом обрані громадяни для виконання певних обов'язків під постійним доглядом і критикою громадянства. За їх хист і їх заслуги їх хвалять, за невдачі і промахи осуджують, але ніколи не поклоняються їм, бо вони — люди, делеговані людьми, а не висланці небес.

І коли в українському громадянстві стихійно зродилась думка, щоб у 25-річчя трагічної смерті Симона Петлюри відсвяткувати його пам'яті в усіх більших зкупченнях українців у ЗДА, і коли для цієї цілі повстав окремий Комітет у Нью Йорку, а Український Конгресовий Комітет приєднався до тієї думки і прийняв прохторат над масовими Поминками по С. В. Петлюрі й маніфестаційними Академіями чи сходинами в його честь, то це не мас нічого спільного з колінопреклонством, перед особою того діяча. Вшанування його пам'яті в роковини трагічної смерті буде не тільки висловом пошани для нього, але дасть конкретні користі.

Першою із них с поглиблення української політичної думки в масах українського громадянства в ЗДА чітким роз-

повне право говорити в імені Франції, не в імені уряду чи одної або другої партії, але в імені країни і її народу бо він с її символом. І, як голос — "справжньої Франції", президент Оріол в цьому своєму першому виступі вважав за відповідне насамперед запротестувати проти поширюваної проти його країни клевети, що вона не буде обороняти своєї волі, що не буде боротися проти агресії. Він назвав це "обидою однаково жорстокою, як і несправедливою". Франція тільки хоче знати яка с агресія і скільки жертв та грошей вона може коштувати. На це вона мас право і причину. Франція це знає і тому вона докладас всіх зусиль для вдержання миру, з тих причин вона змагає до об'єднання Європи, до створення добробуту, щоб дати людям найбільшу причину боронити своєї волі та найвищу ціль, за яку треба змагатися.

Оріол вважав Францію углинним каменем не тільки для миру і волі Європи, але й цілого світу. Франція, ця "справжня Франція", здала собі з того справу і робить з того відповідні висновки. Зрозуміння для такої Франції шукає президент Оріол в Америці та серед американського народу.

межуванням поняття: що інше с партійно-політичний лідер, кандидат на "вождя" чи навіть героїчний босик, а що інше — голова Держави. Симон Петлюра був головою української Держави, як такий увійшов в історію України і як такого треба його шанувати. Пошана для авторитету голови держави не с тотожна з малоп'яним наслідкуванням всіх його жестів та невільною слухняністю. Зате вона с доказом тієї політичної зрілості, якої передумовою с дисциплінованість і єдиний фронт політично зрілого громадянства — у відношенні до "першого громадянина", держави. Існують нині конституційні монархії, де монарх мас лише репрезентативні функції, тому ніхто його за ніщо не критикує, бо відповідальним за все с уряд і голова уряду. В Зл. Державах репрезентативні функції голови держави с сполучені з ініціативними і виконавчими і тому американський президент бувас предметом також гострої критики. Але з хвилюю, коли президентські вибори кінчаються вибором одного президента, його противник перший вітас його з перемогою і запевняє про свою пошану та лояльність. Бо так наказує почуття правості. Вся історія України аж насичена страхотливими прикладами браку того почуття правості, якої першим виявом с пошана до голови держави та лояльність і дисциплінована постава всього громадянства, всього народу, що піддержує свого голову.

Симон В. Петлюра вийшов із народу, як срий громадянський діяч, що став народним трибуном у часах революції 1917-го року, спершу державним секретарем, потім міністром Укра-

їнської Народної Республіки за часів Центральної Ради, врешті членом Директорії і Головою Директорії УНР. І як голова української Держави був змушений кидати рідний край і йти на чужину, і як голова тієї української держави згинув на чужині з ворожої руки. Вже за його життя і вороги і рідні земляки обидували його болотом. Коли згинув — вороги повели нову наклепницьку кампанію проти нього, — зате в українському народі — стрепенулась народна совість і заманіфестувала свою пошану для голови рідної держави і її мученика. Масове й односпільне відвідування пам'ятки С. В. Петлюри буде найкращою відповіддю на ворожу кампанію проти Петлюри. яку вели і ведуть вороги не його особи, а вороги вільної України, тієї української держави, що її він очолював. Коли б ми пішли по лінії найменшого опору і, щоб не робити прискроти тим противникам — промовчуvalи ім'я С. В. Петлюри, то така наша поведінка потвердила б лише крики "распін" юрби, яка частинно не знає, що творить, а частинно кричить, знаменито значаючи, що обвинувачує С. В. Петлюру фальшиво, брехливо, всупереч історичній правді. Симон Петлюра був стовідсотковим демократом і перед своєю політичною кар'єрою і підчас неї в Україні і в своїй скитальщині. В уряді Української Народної Республіки засідали жиди-міністри, він мас особистими приятелями чільних жидівських діячів, які не стискали б йому руки і не співпрацювали б з ним, коли б бодай у сотній частині були правдиві закиди погортання громадянства, що їх видигали оборонці Шварцбарта. Треба до глибини душі жалувати, що жидівські патріоти у всьому світі, зокрема у Зл. Державах, так покваліно пішли на вулку грубої московської-большевницької провокації, якою було і вбивство С. Петлюри комуністичним агентом і прикриванням того вбивства серпанком ідейних жидівсько-патріотичних спонук. Треба жалувати, що жидівським патріотам нічого не говорив факт виявлення безсумнівного зв'язку вбивства з Совстами, через що й помер Шварцбарт політично серед жидівського громадянства — осамітнений. — Односпільний фронт всього українського громадянства, вільного громадянства у вільній американській державі, за Симоном Петлюрою і в обороні чистої пам'яті Петлюри, повинен закутати всіх тих жидівських патріотів, які досі кидали камінем на С. В. Петлюру, голову української Держави.

І с ще третя конкретна ціль, яка оправдує таке масове святкування пам'яті Головного Отамана саме в Злучених Державах. З його іменем зв'язана ще одна погана, зла й однаково фальшива легенда, поширена свого часу між галичанами, — і хоч нині ця легенда вже зблідла й чути її рідко, проте треба використати добру нагоду, щоб свідомо бити її і розвіяти. "Петлюра запродав Галичину Польщі". — Така думка зродилась виключно з огірчення на важку долю, з жалю, з обласної галицької нехоті до наддніпрянських земляк, — з чого хочете, тільки не з історичних фактів і політичного розуму. По-перше, коли с варшавською конвенцією з

НА ШЛЯХУ ДО СИНТЕЗИ

(Ще про наради У. К. К.).

Напевно деякому кругови читачів та суспільно активних громадян буде цікаво спитати, в чому саме полягала ділова та творча атмосфера на останніх нарадах У. К. К. А. в Нью Йорку. І не одному із нових імігрантів перед очима стане з'їзд П. П. У. Е. у Ділінгені в 1947 р. про котрий так само писали і якого кінцею нам відомий, бо введозі по ньому прийшов понурозвісний двоподіл громадського та політичного життя у Німеччині та інших країнах, який тривас до сьогодні. Тут прихотилося переживати цілком нове вражіння, як на багатьох нарадах, з'їздах, переговорах там у всенітучих "таборних Українах". Основне було те, що по довгих роках прийшлося побувати на нарадах, де не було позакілівських гор, на салі не сиділи нещасні жертви партій, фракцій, які по "правди" де м ократичному" підносили руки на кивок таки ж на салі присутнього або зараз таки за кулісами політрука. Рівнож вражало це, що не було майже декламаций про єдиноправильність, сди ко-

нечність та єдиноокликність тих або других, це або друге робити. А нарадами проводили старі емігранти або їхні вже діти, усі громадяни ЗДА, для яких боротьба за права їх старої батьківщини, це справа честі та історичної місії їх нової вітчизни. І вони спокійно, річезво та ділово звітували, дискутували та відповідали. Із звітів виходило, що те, про що писала преса підкреслюючи як наш великий успіх і то цілком правильно, с все ще дуже не тим, чого вимагас українська справа. І усіх людей доброї волі с'наразі замало, для зроблення того, що с невідкличим. Звідси і для нових імігрантів, що це не втопили в доларовій гарячці стас видне місце їх праці та служіння загальній справі. І треба підкреслити, що чимале число нових імігрантів знайшлося реальною в новій ситуації, станувши при старих організаціях та установах до праці, розбудовують їх, збагачуючи змістовно. Це стається на базі ініціативності, громадських та моральних вартостей.

Зворушливе це явище, коли у нарадах, роботі, бачите, дітей давних наших імігрантів. Багато з них користуються англійською мовою, бо нею можуть краще висловити свої думки. Деякі із них на поважних становищах, боролись за інтереси їхньої батьківщини і бували по різних усяках як воїни ЗДА, але разом із тим не менше близька с їх серцю та розумові і доля землі їх батьківщини. Це вони прадепо повною посвятили доказали. Один із них висловив переконання, що більшу частину цієї молоді при послідовній роботі можна буде заінтересувати українською справою. Але для цього треба присвятити чимало енергії і виявити ім серця.

Коли взяти до уваги політичну сторіну цих нарад, а тут під нею хочеться розуміти поставу наших діючих політичних чинників та середовищ, які були присутні майже усі на нарадах, то треба з особливою увагою підкреслити їх мужність та серйозне становище. Ще вчора вбо недавно непримиримі, здавалось б із непродоханими ренітентами та розходженнями, говорили, реагували різною але спільною усіма визнаною, — політично близькою мовою. Бо це, що бувший чільний представник У.Н.Р. з признанням висловлюється про поставу на нарадах представників УГВР, а знову представники УГВР у визирають "своє становище до цілоти політичних потань, в тому до УНР як єдиного державного центру, не може пройти без наслідків. Не вірять цим заявам, значить перестати вірити взагалі у рїст та працю, політично і морально зрїлого української людини. Зрештою проходить упорядкування нашого політичного життя, і це завдяки діячам усіх національно діючих відповідальних політичних середовищ. Хто робив би інакше як говорити, цього життя осудити, перекреслити.

На залі були теж присутніми представники Українського Робітничого Союзу. Вони виступали наразі у характері гостей та обсерваторів. Із залю обох сторін, а саме представників УКК та УРС у всіх присутніх виробилось глибоке переконання, що вступлення УРС до УКК це справа короткого часу, що гаряче вітати. Вражала м а л очисельність представників із східних областей. Не видно майже було тих, які мають стільки до проблемна, вияву своїх незаступних вартостей у духовому, кадровому, та політичному розрїзі. Довкруги нашого двору стас ясніше, ціла сім'я певно та серйозно закуочує руки — значить буде діло.

время то всьд ідїот!" І сказавши це, він скинув кїхот і пішов оглядати ліній. За четверть години він повернувся і, вказавши на мене, промовив: "Полезеш на той столб!". Тут вже я не втерпів. "Я ж не ремонтний мастер і по столбам лазїть не могу!" — "А вот посмотри!" — з цими словами він витяг з кобура револьвер, — Ну! Лезь, сукни сн, не то тут тебе будет кришка!" — крикнув бригадир і направив на мене револьвер. Я полїз на столб і ремонтні сїтки почався.

(Продовження буде).

Микола Очерет.

ДАВИДКА

Другий водовоз, пан Куць — був з Подїлля. Влада у нього була інша. От скажемо, питаю його, що раніше надівати хамут чи дугу. А він завжди відповідає: "Ти попроси так і так. Як вийде краще, так і роби!" Ну, й пробуш, — а хвилини через десять він підходить і питає: "Пробував? Як же краще? Не знаєш? Ех, ти кравеч нещасний! Дивись..." І покаже. Така наука залишала слід і дуже рідко прижидилось мені питати теж саме другий раз. Коли б не цї дві людини, я б ніколи не був гарним водовозом. Через тиждень після цієї науки я перший раз за все перебування в таборі виконав норму і мав нове "довольствє". Треба сказати, що моя "лошадка" це була якась сатана, а не коняка. Коли треба було їхати, вона ставала і нічого не помагало,

конюшні. За таке "вільне" життя можна було перетерпіти різні "непорозуміння", що траплялись у роботі. Так раз по дорозі зустрівся я з автомобілем начальника. Моя "лошадка" зарывалась і я не встиг швидко звернути. Автомобіль став. Начальник виліз і підїшов до мене. "А ето ти жидовская морда! До сїх пор ещо не умєш управлїть лошадью? Вот я тебя научу!" — і з цими словами він розмахнувся і бахнув мене в зуби.

Світ заходив у мене ходою, але я не впа, а швиденько схопив за уздечку і потягнув у бік. І ота сатана "лошадка" слухняно пішла за мною. "Вот відїш, самому надо било сразу так сделать. Ты ж, жидовская морда, відїш едет начально! — значіть сразу сварачивай! Нст, ждїшь, поки тебя етому научу". З цими словами він уже по-дружньому заїхав мене в потилицю так, що я упав. Він весело розсміявся і повернувся до машини. Сїдаючи гукнув: "Почему не благодарїш за науку?" Я сключив з землї, витягнув по-військовому і крикнув: "Очень благодарна, ради стараться. То-то ж!" — вдовольнено промовив начальник

і сів у авто. Машина рушила, а я почав витирати кров, що текла з розбитої губи. Та все це дрібниці, що їх можна було перетерпіти за те "вільне" життя! Я ж спав у конюшні, а не шадка" зарывалась і я не встиг швидко звернути. Автомобіль став. Начальник виліз і підїшов до мене. "А ето ти жидовская морда! До сїх пор ещо не умєш управлїть лошадью? Вот я тебя научу!" — і з цими словами він розмахнувся і бахнув мене в зуби. Світ заходив у мене ходою, але я не впа, а швиденько схопив за уздечку і потягнув у бік. І ота сатана "лошадка" слухняно пішла за мною. "Вот відїш, самому надо било сразу так сделать. Ты ж, жидовская морда, відїш едет начально! — значіть сразу сварачивай! Нст, ждїшь, поки тебя етому научу". З цими словами він уже по-дружньому заїхав мене в потилицю так, що я упав. Він весело розсміявся і повернувся до машини. Сїдаючи гукнув: "Почему не благодарїш за науку?" Я сключив з землї, витягнув по-військовому і крикнув: "Очень благодарна, ради стараться. То-то ж!" — вдовольнено промовив начальник

ніку, — електромонтїором я нікогда не бил!" — "Всякій когда то начинаєт, обучитись, а потом делается електромонтїором. Научим, — благодарїть будеш!" — спокійно відповів начальник і, витягнувши цигарку, закурился. "А как же сів спати на долівці, під нарами, у "трюмі". А він був такий низький, що там не можна було повернутись. Ото ж в цей "трюм" я всовувався на ніч і встаючи ранком, висовувався. Як слабій, я мусїв перед роботою прибирати кімнату, тому спїзнявся на роботу і ніколи не виконував норми, — а тепер все це відпало і я жив "вільно". Та раптом трапилось нещастя. Якось ранком я пішов до контори одержати ордер на фураж. Я стояв і декав, поки випишуть ордер, коли раптом зайшов начальник енергетичної бази "нової Германії" і крикнув: "менї потрібно наспїсно п'ять електромонтїорів". Начальник контори переглянув картотеку і сказав, що с лише три. "Ладно, давайте трїох. Четвортим будет он!" — сказав він, показуючи на мене. "П'ятого сам найду по дорозі і про него вам сообщу". Ви поймаєте: я електромонтїор! "Я же водовоз!" — говорю началь-

ний комплект. Цїєї ночі я зноу ночував у бараці. Правда це був барак для робітників, тому тут зовсім не було нар, а значить не було і "трюма". Всі спали покотом на соломі. Ліжка були зроблені з дощок на дерев'яних чурбоках, на дошках солома, а в соломі воші. Хоть того вчора якраз змінили соломою, але це не помагало. Коли люди лягали, зараз же в соломі з'являлись воші. Ранком я побїг за сїданком: їршка й шматок хлїба кожному. Це вже було не поганю. Юшку ми з'їли зараз, а хлїб поховали, — бо не знати, як буде з обїдом. Тут прийшов бригадир і почав розпитувати, що кожен робив до цього часу. З'ясувалось, що жаден з п'ятох ніколи не вїв ремонту повітряної сїтки струму великої напруги. "Ех і сволочї ж ви, ні черта не умєсте! Вот і вирабативай норму! Ну, я вас, сукни сн, бїстро научу. Пайдїом!" По дорозі ми захватили кігті і пішли на місце ремонту. "Надевай котї!" — командував бригадир. "А як їх надівати?" — "А ти посмотри і соорбазї, — почав бригадир і, взявши один кїхот, надїв на свою ногу. — Відєл? Вот так все їх і надєвайте; да живо,

Никола Немпрон

Два перші прем'єри урядів відродженої української держави

(З приводу смерті В. Винниченка і Д. Дорошенка)

„Свобода“ з 20. березня ц. р. (ч. 65.) подає нам вістку про смерть 6. березня письменника Володимира Винниченка у 71-ому році свого життя в Мюхені у Франції, першого прем'єра, створеного Українською Центральною Радою в Києві літом 1917 р., Генерального Секретаріату, що був першим міністерством відродженої тоді української держави всупереч волі тогочасного російського революційного Тимчасового Уряду з Олександром Керенським, теперішнім речником російської політичної еміграції в ЗДА. Цей Тимчасовий Уряд був врешті зміщений рішучою постановою Центральної Ради, за якою заявилися представники населення України, на Українському Національному Конгресі в Києві 19-21 квітня 1917. Всеукраїнським Селянським З'їздом і двома Українськими Військовими З'їздами, призначити автономію України, але тільки на території кийівської, волинської, подільської, полтавської і чернігівської, без чотирьох північних повітів-губерній з обмеженням компетенції генерального Секретаріату тільки до чисто внутрішніх справ. Таке полагодження проблеми автономії України викликало кризу в Українському уряді, — Винниченко зголосив димісію Генерального Секретаріату, — Новий склад Генерального Секретаріату поручила Президія Центральної Ради створити — Дмитрові Дорошенкові, що саме помер у Мюхені в Німеччині 19. березня ц. р. („Свобода“ з 22. березня ц. р., ч. 67.).

Дмитро Дорошенко, мав за собою українську діяльність уже від початку своїх університетських студій. Від квітня до кінця червня 1917 р. він був призначений російським Тимчасовим урядом на становищі генерал-губернатора окупованих російською армією повітів Галичини й Буковини. Тимто його призначено на прем'єра українського уряду могло означати компроміс між українським та російським урядами, як також компроміс між українськими діячами різних партій, так як Дорошенко був людиною зі всіма українськими діячами об'язаною та згідною.

Автор цих рядків мав змогу особисто пізнати проф. Дорошенка і з його уст, подібно як і з уст раніше помершого директора Музею Визвольної Бороти в Празі — Дмитра Антоновича — почути характеристику автора виданої Революційною Українською Партією брошури про самостійну Україну в 1900 р. Миколи Михновського. Притокою до цього був лист до редакції пражського часопису „Наступ“, колишнього члена „Союзу Визволення України у Відні, Андрія Жука, який звернув увагу названої редакції, що неправильно в одній із статей цього часопису названо Михновського основоположником „РУП“, адже редакція повинна з'ясувати в цій справі інформації Дмитра Антоновича. Так трапилося, що я тоді перебував у Празі і заходив до редакції „Наступ“, де показано мені листа Жука, а відтак я мав змогу зустріти за скромним часом гурток професорів філософського факультету Українського Вільного Університету в Празі, серед

в початках 1918 р. він уступив. Його місце зайняв соціал-революціонер Всеволод Голубович, який почав мирові переговори з Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією та Туреччиною в Бересті й удержався на становищі прем'єра аж до гетьманського перевороту 29. квітня 1918 р.

Гетьманський уряд бойкотували ті українські діячі, що займали відповідальні становища за часів Центральної Ради за винятком Дмитра Дорошенка, що виступив тоді з партії соціалістів-федералістів і став спершу товаришем міністра закордонних справ, згодом керівником цього міністерства. Звів Дмитра Дорошенка з гетьманом Павлом Скоропадським його дядько Петро, власник хутора й малої земельної поселості в Глухівщині, тим то своїм походженням і соціальним станом були Дорошенки близькі Скоропадському, Микола Кочубеві й Федорові Лизогубові, що очолювали тих поміщиків, які під впливом української національної стихії від часу безневільної революції почали повертати до народу своїх предків. До Скоропадського пристали Вячеслав Липинський і Федір Штайнгель, що хоч чужинного походження, але ще перед революцією 1917 р. прихилилися до української національної ідеї, але старі ділячі-мендати української культури до 1917 р. Євген Чикаленко й Шемети тримали від гетьманського уряду острозну. На ніякий компроміс з урядом не хотіли йти й українські соціалістичні партії, що створили „Український Національний Союз“ з В. Винниченком на чолі. Тому що в „УНС“ були дореволюційні українські діячі, на його становище були звернені очі галичан і тому довго отагався полковник Євген Коновалець з формуванням Січових Стрільців на гетьманській службі; — також — як оповідав у скитальській пресі д-р Степан Баран — засягнені інформації від „УНС“-у про недалеко проти-гетьманське повстання вплинули на Українську Національну Раду в 1918 р. проголосити окрему Західно-Українську Народну Республіку, а не прилучення Галичини, Буковини й Закарпаття до існуючої тоді гетьманської Української держави. Та голова „Українського Національного Союзу“ Винниченко, що виступав усе перше українським громадським діячем, як речник оборони самостійності української держави перед повною злукою з Росією, тайком переговорював з представниками совєтської делегації в Києві Христіаном Раковським і Дмитром Мануйльським. Від них одержав Винниченко запевнення, що СРСР не буде втручатися в українські справи на випадок протигетьманського повстання. Але як тільки ці большевицькі відпоручники договорились з Винниченком щодо не втручальності обох сторін, зирнули у вересні 1918 р. мирові переговори з гетьманським урядом щодо устійнення кордонів між Україною і СРСР і вихили з Києва, на неомежений час до Москви. Вернувшись вони на Україну з большевицькими бандами, коли після уступлення гетьманська влада перейшла до Директорії Української Народної Республіки з В. Винниченком на чолі. Коли більшість української території разом з Києвом опинилася в большевицьких руках, що організували там, для протидіяння українській національній стихії Українську Соціалістичну Радянську Республіку із згаданим Христіаном Раковським на чолі, Винниченко 10. лютого 1919 р. уступив із становища голови Директорії УНР. Приїхав до Станиславова як жалівся один тогочасний станиславський часопис — „неопаленого вагону“ пригадуючи українському громадянству, що чеки витали свого Масарика торжественно, „а чим Масарик для чехів, — тим Винниченко для українців“. З віде наведених фактів виходить, що порівняння Винниченка з Масариком цілком невлучне, а щодо неопаленого вагону, то слід пригадати, що тому, що не було вугілля, деревом огрівано льокомотиви в поїздах, а для вагонів, хто не їв би в них — цього палива не вистачало. З Станиславова вийшов Винниченко до Відня і там у 1920 р., коли уряди УНР і ЗОУНР опинилися на скитальщині (Петлюра у Варшаві, Петрушевич у Відні), почав у своїй часописі „Нова Доба“ проповідувати орієнтацію на СРСР. Весною 1920 р. голова уряду УССР Раковський проголосив, що „Винниченко кається“ і хо-

Наші білоруські приятелі

„Вітаєм з Вялікім Сакавіком“ реба було написати на привіт zorganizованим білорусинам в Злучених Державах з нагоди їхнього виступу у „народів вольнім колі“ у неділю 25 березня пополудні в залі Стайвезант Касіно при Другій евевно в Нью Йорку. Свято для звелічання Національного Дня Незалежності Білоруси, який припадає на 25 сакавіка (березня), було скликане Білоруським Конгресовим Комітетом в Америці, на якого чолі стоїть д-р Никола Шорс. На ньому було привіяних яких 250 осіб, між ними і кілька українців. Залю виповнили в подальшій частині „нові амеріканці білоруського роду“, які приїхали автобусами з місцевості Савт Ривер, у стейті Нью Джерсі, де знаходиться їхня православна парафія і де відбувся Перший Білоруський Конгрес Злучених Держав Америки дня 11 лютого 1951.

Перше число часопису „Беларуская Трыбуна“ з 25 лютого 1951 р. містить новинку про цей конгрес, подаючи такі інформації: у конгресі взяли участь делегати майже з усіх білоруських осередків у ЗДА, між іншими представники таких організацій: Білоруської Національної Ради в Шікаго; Злученого Білорусько-Амеріканського Допомогового Комітету; Згуртовання Білоруських Жінок в Америці; Об'єднання Білоруської Молоді в Америці; Об'єднання Православних Білорусів в ЗДА; Представництва Білоруської Еміграції в ЗДА і ін. Президія конгресу дістала багато телеграм і привітів від іншонаціональних організацій і білоруських установ та національних діячів в Англії, Австралії, Німеччині, Аргентині і ін. країнах.

Оці підставові вісти вказують, що білоруський рух в Америці не є відокремлений

че вернутися на Україну; літом 1920 р. Винниченко справді скористав з большевицької амнесії й вернувся, але мабуть „розчарувався“ тільки тим, що його не зробили большевицьким головою уряду УССР. Всетаки большевицькі дозволили йому знов вийти закордон, де він спершу нарікав на совєтську владу як на „контр-революцію зліва“, але згодом знов почав її хвалити так, що супроти його баламутних виступів українська еміграція відсепарувала себе від нього. Але поміж українськими скитальцями після другої світової війни знайшлися його обожателі, що боронять його тим, мовляв, його твори були теж заборонені в СРСР; це ободрило його навіть до „одвертого листа“ до своїх „прихильників“ в ульмієвських „Українських Вістях“. Відповідно зарегував на цю заяву свого колишнього партійного товариша „Деде“ (псевдонім Винниченка в першому десятилітті нашого століття) колишній галицький соціал-демократичний діяч д-р Лев Ганкевич, що не знайшов у заяві Винниченка підстав до його виправдання з його промахів супроти українського громадянства. Очевидно, не можна дивуватися людям, що були 20 років за залізною заслоною, коли німці зайняли у вересні 1941 р. Київ і німецький командувач ген. Бравхч, оглядаючи Софійський заповідник (Музей в соборі св. Софії), сказав його директору, що Україна буде самостійною, Кияни нетерпеливо чекали на приїзд свого уряду з Заходу й думали, що в цьому уряді їх буде В. Винниченко. Такий їх погляд витворився з того, що большевики всіх своїх ворогів ляляли „націоналістами“, заборонені твори Винниченка були за большевицькою рекомендацією також „націоналістичного ухилу“, отже коли Сталін у своїй жалібній радісній промові до мнимох своїх „братів і сестер“ у СРСР після перших поразок совєтського війська заговорив, що нібито „українські націоналісти“ йдуть з Гітлером, люди, що жили 20 років за залізною заслоною й не знали про згадані виступи Винниченка, думали, що саме колишній перміср відродженої України й перший Голова Директорії УНР вертається знов на Україну з Заходу. Очевидно так не було.

Про життя другого прем'єра за Центральної Ради оповів уже П. Козаченко („Велика втрата“, „Свобода“ з 28. березня ц. р., ч. 72.) тимто я подав тільки те, чого не було в цій статті.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО Т-ВА

Дня 17-го березня відбулася у великій залі Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку чергова наукова конференція Укр. Лікарського Т-ва. Головною темою була доповідь запрошеного гостя, проф. Наталії Осадчої-Янати про „Використання лікарських рослин у минулому й сучасному“, ілюстрована діаграмами й показами чарівним ліхтарем.

Референтка, дружина відомого науковця - агронома, що згинув на большевицькому застрілі, колишня співробітниця Інституту Прикладної Ботаніки й Всеукраїнського Інституту Експериментальної Медицини в Харкові, голова багатьох наукових експедицій по Україні, а вже на еміграції дійсний член УВАН, має за собою великі дослідні заслуги й науковий дорібок (12 друкованих праць) у Експериментальній Медицині й правобережній Україні. Дуже цікава доповідь обмежилася майже виключно до історичного перегляду світової медицини, зокрема ужитку лікувальних рослин, менше торкаючись цієї проблеми в Україні. На бажання висловлені дискусантами, прелегентка обіцяла в майбутньому приготувати спеціальний реферат про вислід її дослідів на лівобережній і правобережній Україні.

З жалем ми довідалися, що проф. Яната, як і більшість наших наукових фахівців, тяжко фізично працює, щоб заробити на прожиток, маючи дуже обмежену можливість наукової діяльності. Другою точкою конференції було кілька наукових новинок з ділянки медицини, які подав д-р Ростислав Социнський.

На закінчення др. Роман Осінчук, голова Т-ва, порушив різні організаційні й професійні справи, які викликали живу дискусію.

(x)

УКРУПНЕННЯ КОЛГОСПІВ

На 1 лютого ц. р. в УССР нараховувалося 18,244 колгоспів. Перед акцією укрупнення їх було 33,653. „Могутній рух укрупнення охоплює дальші райони“, — пише совєтська преса. А значить, акція ще не закінчена.

Серед українського громадянства в Злучених Державах були кілька разів спроби помістити білорусинам організувати себе в окрему групу, щоб можна було з нею співпрацювати. Були ще підчас першої світової війни змагання найти спільну незалежницьку мову обох емігрантських груп для протидіяння московським царофільським впливам. Після війни появились навіть тут і там білоруські видавництва, які однак не мали підтримки рідної народної організації і тому були засуджені на упадок.

Щойно світова катастрофа дала нагоду більшій кількості білоруських діячів і свідомих громадян: робітників, селян, бізнесменів, ремісників і професіоналів, як інженерів, лікарів, правників і ін. переселилися до Злучених Держав і тут почали організацію білоруського елемента з ідеєю праці для визволення Білорусі з большевицько-московського ярма. Праця йде швидшим темпом ніж було початки організації українського життя 50-60 років тому.

Українсько-американське громадянство може тільки радіти, що має побіч себе ідейну громаду білорусинів з якою може співпрацювати для здійснення спільної дії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

У ТУРБОТІ ЗА НАШИХ ДІТЕЙ

24 березня ц. р. у Нью Йорку відбулося під головуванням Юрія Тищенка засідання управи ОПДЛ (Об'єднання Працівників Дитячої Літератури). Це — перше офіційне засідання управи ОПДЛ в Америці, на якому була присутня більшість членів управи.

На засіданні обговорено низку питань зв'язаних з книжкою для дитини, стверджено невідрадне становище в цій ділянці в Америці й схвалено приступити до праці.

ОПДЛ задумує розпочати видання журналу для дітей та продовжувати видавання окремих книжок в серії „Світанок дитля“. Чергове видання буде „Петрусєва повість“ О. Цегельської, а далі: „Переполох“ Р. Заводовича та „Тик-Ток“ Т. Туркаловської.

На перешкоді здійсненню планів праці ОПДЛ стоїть, звичайно, нестача грошей. Проте ОПДЛ вірить у поміч zorganizованого громадянства, яке повинно створити кураторів фонду ОПДЛ.

Справа дитячої літератури — одна з найпекучіших, тож управа ОПДЛ повинна докладати всіх зусиль, щоб прийняти з поміччю української дитини на чужині.

Усі поради, запити, дати й замовлення належить слати на адресу 2. секретаря ОПДЛ: Wolodymyr Barahura, 730 E. 9th St., Ap. 21, New York City, N. Y.

I. К-ий

„РАДІСТЬ КОЛГОСПНОГО ЖИТТЯ“

В передвибірчому періоді колгоспи Кіровоградської області повідомили, що там закінчено вже підготовку до весняної сівби. Артіль ім. Хрущова рахує собі заслугою та радістю, що вона „мас вдостаті посівного матеріалу, очищеного і переревного на сажокість, 15 кінних сіялок, 120 борін і 18 возів.“ „За таке радісне життя, — пише колгоспник Кравцов з цієї артілі, — я дякую рідній большевицькій партії і товаришєві Сталіну“.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ. БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

УВАГА! — БОСТОН І ОКОЛИЦЯ!

ВІДЛІ УКР. КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ В БОСТОНІ
— влаштує: —
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 8. КВІТНЯ 1951
о год. 3-тій пополудні
В ЗАЛІ „HAIRENK BUILDING“
212 Stuart Street, (біля „Hotel Statler“, Boston, Mass.
у 137. річницю народин і 90. річницю смерті
ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА ШЕВЧЕНКА
СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
на яку запрошує усе свідоме українське громадянство.
У СВЯТІ візьмуть участь: а) Чоловічий хор Об'єднання Українців в Бостоні. б) Мішаний православний хор при церкві Пресв. Тройці. в) Чоловічий хор Кобзарів. г) Виконавці квартету та солісти. г) Шкільні діти обох парафій.

УВАГА! БРІДЖПОРТ І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ УКР. ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ПАРАФІИ В БРІДЖПОРТІ, КОНН.
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 8. КВІТНЯ 1951
В JOHN'S PAVICH HALL, 1055 Pembroke St., BRIDGEPORT
— відбудеться —

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

при співучасті злучених хорів греко-католицьких парафій з Ансонії і Бріджпорт, Конн.
Всіх українців міста Бріджпорт та околиці просимо громадно прийти.
Комітет.

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ УВАГА!

В СУБОТУ, 7. КВІТНЯ,
О 7 ГОД. ВВЕЧОРІ
В UKRAINIAN NATIONAL HOME
214 Fulton Street, Elizabeth, N. J.

УВАГА! БРУКЛІН І ОКОЛИЦЯ УВАГА!
В НЕДІЛЮ, 8. КВІТНЯ,
О 6 ГОД. ВВЕЧОРІ
В UKRAINIAN NATIONAL HOME
216-218 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ ОПЕРИ І ДРАМИ

Перша українська оперета на 3 дії

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

I. Котляревського, музика Лисенка
Постав: Ю. КОНОНІВА. — Музичний провід: Л. ВАХНЯНИН.
Квитки кожного дня в Ukr. Nat'l Home, та в день вистави при касі від. год. 3-тої попол.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ
можна вже набути.
Картки в українському стилі, роботи Анастасівського, з ковертатами. Ціна 10 цнт. одна.
Картки роботи Вутовича, Гніздовського і Сурмача 15 за \$1.00.
Замовлення виконуємо негайно.
"СВОБОДА"
P. O. Box 346. Jersey City 3, N. J.
Виповніть і витніть нижняжй купон та вишліть його на адресу:
"СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.
Протшу, мені пріслати _____ Великодних Картк, на що залучаю суму _____
Ім'я й прізвище _____
Адреса _____

РОЗШУЄН

Потукує АНАСТАЗІЮ ЛУЦИЦЬКУ з дому ДІСІУХ із села Котузова, повіт Підгайці. Перебувала в Німеччині між Дісінгом а Динавертом. Злодійства слати на адресу: МАШТАЛЕР ЕВСТАХІЙ 116 Magnolia St., Syracuse, N. Y.

ПРИЛАДИ ДО ПИСАННЯ ПИСАНОК Кисті (пальці) (сет 2 розм.) \$1.50 Фарби, сет 10 кольорів — 1.50 Віск, справжній бджолиний — 15 Писанки: 69 ц., \$1.25, \$1.50 і \$2.50. Захотіть або замовлення посилити на адресу: SURMA, 11 E. 7th St., New York 3, N. Y.

ПРАЦЯ

Потрібно МУЖЧИН до праці при заліз. Мусять перейти лікарські оглядини. Пишемо подати висновок, вагу, вік і родинний стан до: KENCROFT MALLEABLE CO., Inc., 373 Hertel Avenue, Buffalo 7, New York.

РУСКА ГРЕКО-КАТОЛИЦКА ЦЕРКВА

святих апостолів Петра і Павла в Карнегі, Па., — пошукує —

СВЯЩЕНИКА

По дальшій інформації писати до: MICHAEL ZALETSKI, предс., 320 Jane Street, Carnegie, Pa.

Професійні оголошення

Д-р М. МАЙЗЕЛІ візьме гострі і застарілі недуги мушкетів і жінок, шпирі, загальне ослаблення, хворі і міхури, ревматизм; переводить аналізи крові і сечі. Програма \$3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY коло 4-го Емсто і Юніон Спекер. Година: Школа 10-1 сполудні; 4-7. У неділі 11 разів до 1 попол.

Dr. S. CHERNOFF

223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697

Острі і довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шпирі, Х-Рей, Родутих і шкірних лікує без операції. Переводить аналізи крові для супружних доволів. — Офісний година: Школа від 10 рано до 6:45 вечорі. В неділі від 11. до 1. попол. Екзамінація \$3.00.

Dr. Med. R. TYLOR

59 East 3rd St. (коро 2nd Ave.) N.Y.C. Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги, Fluoroscopia, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводить аналізи крові для супружних доволів.

Офісний година: Школа 1-3 і 5-8 раз. В неділі від 10-3 попол.

КНИЖКИ-ЖУРНАЛИ-КАРТКИ

НОВІ УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ роботи мистців: Микола Бутвич, Якова Гніздовського і Іршавки Сурмач. 15 за \$1.00, 100 за \$8.50. Замовлення посилити на адресу: SURMA, 11 E. 7th Street, New York 3, N. Y.

Увага! DETROIT і околиця!

КНИГАРНЯ М. БЛОСКУРСЬКОГО 7347 Michigan Avenue, Detroit 10, Mich. Tel. VI 3-8616

порукає: святкові картки, мистецькі писанки, нитки DMC і панаму до вишивання.

Увага! Приймаємо книжки та інші товари до комсової продажі.

КНИЖКИ ДЛЯ ДІТЕЙ!

БУКВАР і читанки для 2-ої, 3-ої, 4-ої класів до науки письма і читання, Сотні жвако і байок, повісток і жаргів, пісень і віршів, історичних оповідань, з образками наших мистців. 4 книжки в оправі з посилкою \$3.25. Гроші треба прислати з замовленням.

О. KARASHKEVICH

P. O. Box 198, Jersey City, N. J.

ТУРБУЄ ВАШЕ ВОЛОССЯ?

Якщо ви перестрашені й стурбовані тим, що ваше волосся занадто випадає або рветься на кінцях внаслідок несприятливої сухості, будете шалити, коли почувате радісні вісті, що іх розголошують надійно такі люди, що колись терпіли від випадання волосся на голові. Вони врятували себе вживанням нового препарату, званого ТРАЙСАН (Tuspan). Звіти зазначають, що такі і інші клопоти з волоссям, які повстають внаслідок свербачки на голові і малю до літнього пошкодження при неправильній ухвалі того задовільного препарату.

Не дозволяйте, щоб і стан вашого волосся погіршився, коли не вживаєте ТРАЙСАНА. Тепер маємо його в обмеженій кількості і його можна дістати по спеціальній ціні, коли пишете поштою повідомлення до Tuspan Co., Box 226, Dept. 201, Peekskill, N. Y. Звідти пишуть вам два три-долларові ящики за \$5, а це з ящика за \$1 з задоволенням. (Коли посилается за посилателем С. O. D. — тоді додається ще за пошту доставку).

Імя _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

Місто _____

Стейт _____

Місто _____

Стейт _____

ЗВІТ ПОЖЕРТВ ЗЛОЖЕНИХ ДО З. У. А. Д. КОМІТЕТУ ЗА ЛЮТНІ 1951:

Філадельфія, Па.: Михайло Сампара і Лев Романяк по \$10; по \$5: Василь Кострубак, Богдан Луцій, Василь Сефель, Наталія Лукіянович, Роман Карбівник, Олена Штогрин, Олена Лотоцька, проф. Микола Куліцький, д-р Волод. Галан. Штебург, Па.: Український Громадський Комітет для несеження помочі Скитальцям" у звязку з ліквідацією того ж Комітету, передав решту зі своєї каси на допомогу скитальцям \$359.36. Честер, Па.: Михайло Севрук \$5. Нортгемптон, Па.: Василь Саюк \$5. Ранкін, Па.: М. Гошко \$5. Болд, Па.: Іван Бучкаський \$5. Стелтон, Па.: Г. Васильський \$5. Джерзі Сіті, Н. Дж.: Д-р Лука Мишуга і Роман Слободян по \$5. Еджвотер, Н. Дж.: Йосиф Маруляк \$5. Соммервил, Н. Дж.: Володимир Козовський \$10. Ньюарк, Н. Дж.: П. Козар \$10. Пасейк, Н. Дж.: Юліан Котляр \$10. Елізабет, Н. Дж.: Михайло Федельський \$10. Трентон, Н. Дж.: Богдан Сава-уа \$10. Кінгстон, Н. Дж.: П. Давидович \$5. Розел, Н. Дж.: Параска Іваншин \$5. Милвил, Н. Дж.: Василь Вовк \$5. Данбури, Конн.: Бр. св. Миколая, від 381 УНС: Коляда для скитальців \$12. Переласв М. Маркевич Зложили: І. Вовк \$3; М. Маркевич \$2; по \$1: Вовк, Наконечна, Т. Харин, С. Коник, Д. Іванушка, М. Лукшакевич і С. Свєрлук. Нью Йорк, Н. Дж.: Злучені Укр. Амер. Організації, дохід з "Листопадового Свята" і "Свята Злукія", \$200. Союз Українок відділ 1, \$10. По \$5: Полія Кравчук, К. Марущак, Евстахія Захарчук, Анна Куріло, Катерина Пелешок, Юліан Ревай. Бруклін, Н. Дж.: По \$5: Іван Білик, Стефан Кулик, Марія Демидчук. Когонс, Н. Дж.: Мих. Грещук \$5. Бронкс, Н. Дж.: Іванна Бенцаль \$5. Стейплетон, Н. Дж.: Михайло Беліц \$10. Олі, Н. Дж.: Іван Базов \$10. Сиракуз, Н. Дж.: Іван Посипайло \$5. Рачестер, Н. Дж.: Василь Мартишин \$5.

Іст Гемпстед, Н. Дж.: Українська православна церква св. Михаїла для інвалідів в Евр-опі \$28. Григорій Ващенко \$5. Геркімер, Н. Дж.: "Укр. Центральный Комітет" на українських інвалідів та сиріт на скитальщині зложив Коляду, зібрану старш. особами \$60.00, а шкільні діти жертували зі своєї коляди \$10. Трой, Н. Дж.: о. Н. Бринь \$5. Шікаго, Іл.: Бр. св. Стефана, відділ 221 УНС, \$10; по \$5: Тарас Шпікула, Василь Іванович, Олександр Заяць, Роман Смух, Микола Нагорняк, Іван Крат, Микола Криворучко, Григорій Дяченко, Олексій Дяченко (стар.), Олексій Дяченко (мол.). М'лан, Іл.: І. Шкурко \$5. Піорія, Іл.: Миколай Коверко \$5. Сагіно, Міш.: Д-р М. Гначук \$5. Дітройт, Міш.: По \$5: Константин Бен, Іван Панчук, Марія прокович. Ньюарк, Міш.: Д-р Олександр Банак \$5. Лейк Оріон, Міш.: Іван Скілбінський \$5. Балтімор, Мд.: Укр. Амер. Громадський Клуб \$10. Олександр Ягніш \$5. Сентервил, Мд.: Михайло Лопашук \$5. Салісбурі, Мд.: Андрій Деменко \$5. Кентон, Дел.: Антін Хома \$5. Вашингтон, Д. К.: Федір Бульбенко \$5. Ричмонд, Ва.: По \$5: Григорій Візюнок, Олександр Таран, Іван Руденко. Стилвотер, Окл.: Володимир Шмигунський \$10. Піббас, Масс.: Петро Губіч \$5. Понгстаун, О.: Анна Дубинська \$5. Лейкленд, Ки.: Д-р Володимир Кассараба \$5. Далес Сентер, Айова: Василь Мокрицький \$10. Тіптон, Інд.: Андрій Капюк \$5. Лендер, Валомінг: П. Барчак, Павлюк, Сьомка, Тер-Богинович.

По \$3 зложили: Т. Богонович. По \$2 зложили: Анна Левіцька, Б. Федорець, М. Нощко, Т. Королішин, П. Генгалю, І. Худий, Гр. Кальницький, Анна Смаль, П. Терещук, І. Гасюк, Г. Паробі, І. Стеценко, В. Савран, І. Філіс, Ольга Вендик, І. Чаговець. По \$1 зложили: о. Н. Левіцький, С. Гончаренко, А. Кобаса, Т. Сух, І. Мартинюк, І. Кінаш, І. Козак, С. Гончаренко, А. Морозовський, П. Терещук, С. Немчик, А. Терещенко, Л. Проневич, М. Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, Міш.

Латки на Національний Фонд УККА

На Святочній Академії в честь Тараса Шевченка, яку влаштувала Філія Українського Конгресового Комітету в Дітройт в неділю 11 березня 1951 р. в аудиторії Українського Народного Дому, учасники свята зложили грошеві жертви на Національний Фонд як слідує: по \$5: В. Пюрко, І. Іванчук, Ф. П. Гузіль, М. Шустакевич, А. Блашук; по \$3: П. Біганюк; по \$2: І. О. Захарчук, п-во Василичин, Т. Винничук, П. Станіслав, К. Ониский, І. Дідик, Г. Малар, М. Глоб, Мельник, П. Тимошко, В. Дідик, Л. Марковська, А. Лопянецька, А. Малань, Хмурський, Г. Гарбар, Т. Столяр, В. Кукурба, Н. Будзол, А. Левчук, М. Ярослав; по \$1: М. Дембичий, п-ні Дворчик, В. Сенюк, П. Матрій, А. Михалик, Н. Михалик, Я. Круцяк, Ю. Паш, П. Лема, К. Молоко, О. Барман, М. Перфецький, М. Шиманська, О. Кордуба, Д. Суліма, О. Крупка, І. Ладика, д-р М. Долницький, М. Андрусевич, П. Федик, П. Тимошко, С. Дудун, М. Ленкий, О. Кудрик, К. Ігнатюк, Ю. Калічич, Н. Кузьо, Г. Дробний, В. Ладика, М. Гвоздь, пастор Д. Кузіл, І. Шупер, І. Васьо, Я. Пятляк С. Наконечний, В. Сабатка, Р. Степан, Р. В. Гордінський, Я. Лаба, О. Дідик, Боллой, п-ні Решетилович, Королішин, С. Чикрак, Репета, Вересюк, В. Паліз, О. Лаш, Дудун, В. Кіжак, Ф. Мельничук, С. Мандзяк, М. Гаврилик, В. Зубар, О. Гладич, Ф. Липецький, Р. Шеснюк, Я. Совік, В. Галас, Н. Н., М. Іванчук, М. Блонський, С. Марилів, Р. Рибак, О. Дудун, Наливайко, М. Зальована, В. Харків, Н. Н., М. Шестий, В. Колодій, Т. Кошіль, П. Демян, Наконечний, І. Петрашак, Павлюк, Сьомка, Тер-

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Баган, І. Олійник, Р. Кушти, Софія Романко, М. Скиба, Н. Лавринько, А. Сенківський, І. Оршикевич, о. Д. Федасюк, М. Полчий, Анна Корда, І. Кершніовський, М. Скиба, М. С. Матвійков, А. Залашевць, С. Гнатів, В. Мацевко, Т. Карина, С. Гончаренко, І. Кінаш, А. Савка, М. Скиба, В. Пукца, І. Дейнека, Т. Делікевич, о. А. Биковець, Е. Маркарік, Т. Письків, І. Писаренко, І. Мартинюк, Г. Дацьків.

Войтович, І. Лисенко, Р. Лесик, Н. Дзядів, П. С. Дудко, М. Когут, о. А. Кість, Олена Рогатинська, А. Ба